

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Masterrind GmbH

Καθής: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πρέπει η ρύθμιση του παραρτήματος I, κεφάλαιο V, σημείο 1.4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και συναφείς δραστηριότητες και για την τροποποίηση των οδηγιών 64/432/ΕΟΚ και 93/119/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 1255/97 ⁽¹⁾, κατά την οποία πρέπει να παρέχεται στα ζώα, ύστερα από 14 ώρες μεταφοράς, επαρκής χρόνος αναπαύσεως, τουλάχιστον μίας ώρας, ιδίως για να ποτίζονται και, αν χρειάζεται, να ταιζονται, προτού το ταξίδι συνεχιστεί για άλλες 14 ώρες, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι περίοδοι μεταφοράς μπορούν επίσης να διακόπτονται και από περίοδο αναπαύσεως που υπερβαίνει τη μία ώρα ή και από περισσότερες περιόδους αναπαύσεως από τις οποίες μία διαρκεί τουλάχιστον μία ώρα;
2. Δεσμεύεται ο οργανισμός πληρωμής κάθε κράτους μέλους από την ένδειξη την οποία αναγράφει ο επίσημος κτηνίατρος στο σημείο εξόδου σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 817/2010 της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2010, για καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, όσον αφορά τις απαιτήσεις για τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή σε σχέση με την καλή μεταχείριση των ζωντανών βοοειδών κατά τη μεταφορά ⁽²⁾, με αποτέλεσμα η νομιμότητα της αρνήσεως αναγραφής της ένδειξης να ελέγχεται μόνο από την υπηρεσία στην οποία καταλογίζονται οι πράξεις του συνοριακού κτηνίατρου, ή μήπως αποτελεί η ένδειξη που αναγράφει ο επίσημος κτηνίατρος απλή διοικητική διατύπωση η οποία συμπεροβάλλεται μόνο ταυτόχρονα με τα επιτρεπτά ένδικα βοηθήματα κατά της επί της ουσίας αποφάσεως του οργανισμού πληρωμής;

⁽¹⁾ ΕΕ L 3, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 245, σ. 16.

Προσφυγή της 30ής Οκτωβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-482/14)

(2015/C 016/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Mölls, J. Hottiaux και T. Maxian Rusche)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ανεχόμενη τη μεταφορά κρατικών κονδυλίων που χορηγήθηκαν για τη διαχείριση της σιδηροδρομικής υποδομής προς τον τομέα της παροχής υπηρεσιών μεταφορών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/34/ΕΕ ⁽¹⁾ (άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ),
2. να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να διασφαλίσει ότι θα τηρείται η απαγόρευση μεταφοράς κρατικών κονδυλίων που χορηγήθηκαν για τη διαχείριση της σιδηροδρομικής υποδομής προς τον τομέα της παροχής υπηρεσιών μεταφορών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 4, της οδηγίας 2012/34/ΕΕ (άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ),

3. να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να διασφαλίσει ότι τα τέλη χρήσης της υποδομής θα χρησιμοποιούνται μόνο για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων του διαχειριστή της υποδομής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/34/ΕΕ (άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ),
4. να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να διασφαλίσει ότι τα δημόσια κονδύλια για τη μεταφορά επιβατών με δημόσια μέσα μεταφοράς θα εμφανίζονται χωριστά στους σχετικούς λογαριασμούς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 2012/34/ΕΕ (άρθρο 9, παράγραφος 4, της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ) και από το άρθρο 6, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το σημείο 5 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 ⁽²⁾,
5. να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

Η Γερμανία ανέχεται το γεγονός ότι ο όμιλος της Deutsche Bahn χρησιμοποιεί, βάσει συμφωνιών για μεταφορά κερδών, έσοδα των διαχειριστών των σιδηροδρομικών υποδομών, τα οποία προέρχονται από τέλη χρήσης υποδομής και κρατικά κονδύλια, για άλλους σκοπούς, πέρα από τη λειτουργία της υποδομής. Οι πόροι αυτοί μπορούν π.χ. να χρησιμοποιούνται για την παροχή υπηρεσιών μεταφορών. Αυτό είναι ασυμβίβαστο με τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/34/ΕΕ.

Επιπλέον, η τήρηση των λογαριασμών των διαχειριστών των υποδομών δεν παρέχει τη δυνατότητα εξακρίβωσης της τήρησης της απαγόρευσης μεταφοράς κρατικών κονδυλίων προς τον τομέα της παροχής υπηρεσιών μεταφορών. Η Γερμανία το ανέχεται, πράγμα που αντιβαίνει στο άρθρο 6, παράγραφος 4, της οδηγίας 2012/34/ΕΕ.

Τέλος, η Γερμανία δεν διασφαλίζει ότι τα κρατικά κονδύλια για τη μεταφορά επιβατών με δημόσια μέσα μεταφοράς θα εμφανίζονται χωριστά στους σχετικούς λογαριασμούς. Αυτό αντιβαίνει στο άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 2012/34/ΕΕ, καθώς και στο άρθρο 6, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το σημείο 5 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007.

⁽¹⁾ Οδηγία 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου (ΕΕ L 343, σ. 32).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1191/69 και (ΕΟΚ) 1107/70 (ΕΕ L 315, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hanseatischen Oberlandesgericht Hamburg
(Γερμανία) στις 4 Νοεμβρίου 2014 — Ποινική διαδικασία κατά Piotr Kossowski**

(Υπόθεση C-486/14)

(2015/C 016/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Piotr Kossowski

Έτερος μετέχων στη διαδικασία: Generalstaatsanwaltschaft Hamburg